

DOŚPIEĆ (2) *vb pf*

-ś- (2)

o jasne.

3 sg m praet dośpiął.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.: dośpiąć.

1. [Zdążyć [*cum inf*]: ták był chybki/ iłz czterech/ á czáfem łześci koni zwykł był razem z koniá ná koń przefkákiwác/ w ten czás ná iednego gdy vciekał niedośpiał włkoczyć *StryjKron 28 (Linde).*]

2. *Przygotować* [czego] (2) :

Wyrażenie: »dośpieć samostrzała« (2): Siedząc páfem ná koniu dośpiał famostrzała/ Závždy fie ich Wálálzy/ Turcy/ Mołkwá/ bała. *BielSat D3v [idem] BierRozm 29.*

Formacje pochodne cf ŚPIEĆ.

Cf DOŚPIAŁY, DOŚPIANY